

دو تا ۶۹	دعا ۱۴
یک شاگرد از دعای انبیاء در کتاب مقدس استفاده می کند. (قسمت ۲)	
T = معلم ۱ (بوسیله معلم یک تدریس شود)	

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. بکمک این مجموعه دروس شما یاد می گیرید تا شاگرد عیسی مسیح شوید. یک معلم از کتاب مقدس به شما تعلیم می دهد که یک شاگرد عیسی دعا می کند. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در دفترتان یادداشت بردارید یا آنرا ضبط کنید.

عنوان درس امروز ما این است: "یک شاگرد از دعای انبیاء در کتاب مقدس استفاده می کند - قسمت دوم". ما از دعاهاى اشعیاء، ارمیاء و حزقیال نبی نکاتی را خواهیم آموخت.

نکته ۴ (ادامه از قبل). دعاهاى اشعیاء

در قسمت اول ما از اشعیاء آموختیم که "گناه مانع دعا است" که "اعتراف گناه رابطه ما را با خدا احیا می کند و بر میزان کارایی ما برای او تأثیر می گذارد". و اینکه "توبه از گناه باعث پیشرفت دعا میشود." در قسمت دوم ما از اشعیاء یاد می گیریم که "روزه گرفتن در حین دعا باید روزه ای صحیح باشد".

چهارم. روزه گرفتن در حین دعا باید روزه ای صحیح باشد.

در اشعیاء ۵۸ : ۳ تا ۱۲ خدا تعلیم می دهد چه نوع روزه ای درست است و او را خشنود می سازد. قوم اسرائیل پرسیدند: « چرا وقتی روزه می گیریم خداوند نمی ببیند؟ چرا وقتی به خود ریاضت میدهیم او به ما توجه نمی کند؟ » خدا چنین پاسخ می دهد: دلیلش این است که در ایام روزه داری باز دنبال سود خود هستید و بر کارگران زیر دست خود ظلم می کنید. روزه داری شما باعث می شود با یکدیگر با خشونت رفتار کنید و بجنگید. آیا فکر می کنید این نوع روزه مقبول من است؟ هنگامی که قصد دارید روزه بگیرید، خود را ریاضت می دهید و سرتان را مثل نی خم می کنید و روی پلاس و خاکستر دراز می کشید و گمان می کنید با این کارها مقبول من خواهید شد. " (اشعیاء ۵۸ : ۳-۵)

خدا میگوید که او به شکل سنتی روزه توجهی نمی کند. خدا تعلیم می دهد که چگونه روزه ای او را خشنود می سازد. او می گوید: "روزه ای که من می پسندم این است که زنجیرهای ظلم را پاره کنید و یوغ ستم را پاره کنید و یوغ ستم را بشکنید و مظلومان را آزاد کنید؛ خوراکتان را با گرسنگان تقسیم کنید و فقیران بی کس را به خانه بیاورید؛ اشخاص برهنه را لباس بپوشانید و از کمک به بستگانان دریغ نکنید." (اشعیاء ۵۸ : ۶-۷)

خدا تعلیم می دهد که روزه صحیح کتاب مقدسی دارای دو جنبه است. از یک طرف باید بروشنی خود را از گناه و بی عدالتی کنار بکشیم و از طرف دیگر غذا و لباس خود را با نیازمندان جهان تقسیم کنیم. خدا وعده می دهد که وقتی قومی اینگونه روزه بگیرند، او به دعاهايشان جواب می دهد و زندگی شان را برکت خواهد داد. او می گوید: "اگر چنین کنید من نیز رحمت خود را همچون سپیده دم بر شما خواهم تاباند و امراض شما را فوری شفا خواهم داد. حضور پر جلال من همیشه با شما خواهد بود و شما را از هر طرف محافظت خواهد کرد و هنگامی که کمک بطلبید، به یاری شما خواهم آمد." (اشعیاء ۵۸ : ۸-۹)

مجدداً خداوند آنچه را روزه صحیح کتاب مقدسی می داند تکرار می کند. روزه گرفتن محروم کردن خود از خوردن و آشامیدن نیست بلکه گناه نکردن در زندگی خود است. روزه انجام یک عمل مذهبی نیست بلکه بخشیدن اموال و تلاش برای کمک به نیازمندان و محرومان است. طبق کتاب مقدس این روزه صحیح می باشد. خداوند می گوید: "اگر از ظلم کردن به ضعفا دست بردارید و نا حق به کسی تهمت نزنید و سخنان دروغ شایع نکنید؛ از خوراک خود به گرسنه گان بدهید و به کسانی که در تنگنا هستند کمک کنید؛ آنگاه نور شما در تاریکی خواهد درخشید و تاریکی اطرافتان مانند روز روشن خواهد شد؛" (اشعیاء ۵۸ : ۹-۱۰)

با توجه به روزه صحیح کتاب مقدسی، برکت خدا بسیار بزرگتر از قربانی هایی است که شما می توانید به حضور او بیاورید. خداوند وعده می دهد: "من شما را همیشه هدایت نموده، با چیزهای خوب سیرتان خواهم کرد. شما را قوی و سالم نگاه خواهم داشت. شما مانند باغی پر بار و چشمه های پر آب خواهید بود. هموطنانتان خرابه های قدیمی شهرهایتان را دوباره بنا خواهند کرد و شما به قومی معروف خواهید شد که حصارها و شهرهای خود را باز سازی می کند." (اشعیاء ۵۸ : ۱۱-۱۲)

نتیجه این است که در روزه صحیح کتاب مقدسی تأکید بر پرهیز از غذا نیست بلکه پرهیز از گناه و بی عدالتی و بخشیدن خود و اموال خود به نیازمندان و محرومان این جهان روزه صحیح است.

نکته ۵. دعای ارمیای نبی.

ارمیا بیش از ۲۶۰۰ سال قبل زندگی می کرد. درست قبل از تبعید به بابل او یکی نبی در جنوب پادشاهی یهودا بود. او تکلیف سختی را باید انجام می داد زیرا او باید کلام خدا را به گوش مردم سرکشی که بخاطر سخنانش بر او جفا می کردند، برساند. ارمیا باید در مورد دعا چیزهای زیادی می گفت.

اول. خدا کسانی را که دعا نمی کنند موفق نمی سازد.

در ارمیا ۱۰: ۲۱ خداوند می گوید: "شبانان و رهبران قوم اسرائیل احمق و نادان شده اند و دیگر از خداوند هدایت نمی طلبند؛ از این رو شکست خواهند خورد و قومشان مانند گله بی سرپرست پراکنده خواهند شد." "شبانان" اسرائیل رهبران سیاسی اسرائیل بودند. ارمیا می گوید که از آنجایی که آنها بنزد خدا دعا نمی کنند، موفق هم نمی شوند و قومشان پراکنده شده است. وقتی رهبران یک کشور بنزد خدای زنده کتاب مقدس دعا نمی کنند آن کشور، از نظر روحانی، اجتماعی، فرهنگی یا اقتصادی موفق نخواهد شد. بلکه بحران آغاز می شود و مردم را نابود می کند. در ارمیا ۲۳: ۲۱-۲۲ خداوند می گوید: "خداوند می فرماید من این انبیاء را نفرستادم، ولی ادعا می کنند که از جانب من سخن می گویند؛ هیچ پیغامی به ایشان ندادم، ولی می گویند که سخنان مرا بیان می دارند. اگر آنها از جانب من بودند می توانستند پیغام مرا به مردم اعلام نمایند و ایشان را از راه های گناه آلودشان باز گردانند." انبیاء اسرائیل رهبران روحانی و سیاسی اسرائیل هستند. خداوند می گوید چون آنها بنزد خدا دعا نمیکنند. پیغام خدا را نمی گویند. بلکه فقط "با حرفهای ساختگی شان قوم مرا فریب خواهند داد." (ارمیا ۲۳: ۲۶). وقتی رهبران روحانی یک کشور بنزد خدای زنده دعا می کنند سپس کتاب مقدس را به مردم اعلام می کنند و مردم را از شریر بسوی خدا باز می گردانند. اما در ارمیا ۳۰: ۱۲-۱۵ خداوند می گوید که زخم های قوم غیر قابل درمان است و کسی نیست که او را یاری دهد تمام دوستانش او را فراموش کرده اند و توجهی به او نمی کنند. بنابراین وقتی رهبران روحانی و سیاسی یک کشور بنزد خدای زنده کتاب مقدس دعا می کنند کشور و قومشان موفق خواهند شد.

دوم. خدا به دعای کسانی که مصرانه قلب خود را در مقابل خدا سخت ساخته اند گوش خواهد داد.

در ارمیا ۷: ۱۶ تا ۲۹ خداوند به ارمیا گفت: "پس تو ای ارمیا، دیگر برای این قوم دعای خیر نکن و برای آنها گریه و زاری و شفاعت ننما، چون نخواهم پذیرفت." (آیه ۱۶) خدا دید که این قوم مصرانه با بت پرستی های خود و امتناع از اطاعت کلامش او را خشمگین ساخته است. "ایشان گوش فرا ندادند و توجهی ننمودند، بلکه بدنبال هوس دل خود رفتند و بجای پیشرفت و بهتر شدن، وضعشان بدتر شد." (آیه ۲۴) بنابراین این "خداوند می فرماید: ای اهالی اورشلیم، عزاداری کنید؛ موی خود را به نشانه شرم تراشیده، دور بریزید؛ بر بلندی ها برآیید و نوحه سرایی کنید، چون من از شما خشمگین هستم و شما را طرد کرده و ترک نموده ام." (آیه ۲۹).

در ارمیا ۱۱: ۹-۱۷ خدا فرمانش را تکرار می کند و می گوید: "اهالی یهودا و اورشلیم علیه من طغیان کرده اند. ای ارمیا، دیگر برای این قوم دعا نکن و نزد من برای ایشان شفاعت نکن؛ چون من در زمان مصیبت به داد آنها نخواهم رسید و به دعاهایشان گوش نخواهم داد." (آیه ۱۴). خدا دید که اسرائیل پیمانش با خدا را شکست، آنها از گوش کردن به کلام خدا امتناع کردند و خدایان باطل خود را پیروی و خدمت کردند. خدا به آنها هشدار داد که وقتی آنها بنزد خدای زنده دعا کنند دعای آنها رانشنود و وقتی آنها در مشکلات بنزد بتهای خود دعا می کنند، آنها هم نتوانند کمکی به آنها بکنند. مجدداً در ارمیا ۱۴: ۱۱-۱۶ خدا تهدیدش را تکرار می کند او به ارمیا دستور می دهد: "از این پس از من نخواه که این قوم را یاری نمایم و برکت دهم. حتی اگر روزه بگیرند، به دادشان نخواهم رسید اگر هم هدیه و قربانی بیاورند، نخواهم پذیرفت، بلکه ایشان را به جنگ و قحطی و وبا هلاک خواهم کرد." (آیه ۱۱-۱۲). خدا شنید که چطور رهبران روحانی بدروغ نبوت می کردند و به مردم می گفتند که نباید از داوری خدا ترسی داشته باشند. خدا به مردم هشدار داد که داوری او دقیقاً آنطور که ارمیا به آنها گفته بود، انجام خواهد شد.

سوم. دعا بنزد خدا برای دشمنان.

در مزامیر و کتاب ارمیا دعاهای زیادی است که لعنت و داوری خدا را برای دشمنان می طلبد. در ارمیا ۱۰: ۲۵ - ۲۶ ارمیا بصد اقوام غیر یهودی که اسرائیل را ویران می کردند دعا می کند. او خشمگین بود و دعا کرد: "آتش خشم و غضب خود را بر قومهایی بریز که تو را نمی شناسند و از تو پیروی نمی کنند، چون بنی اسرائیل را آنها از بین برده اند و این سرزمین را بکلی ویران کرده اند." در ارمیا ۱۲: ۱-۴، ارمیا بصد افراد شریر در کشور خودش دعا می کند. او به کشور خودش نگاه میکند که بخاطر خشم خداوند از افراد شریری که در آن زندگی می کردند از خشکسالی و قحطی رنج می برد. اما او همچنین می دید که چطور افراد عادل بخاطر سوء استفاده شریران، رنج بیشتری میببرند. او می دید چطور افراد شریر در آسایش زندگی می کنند بنابراین او دعا کرد: "ای خداوند، تو عادلتر از آن هستی که من با تو بحث و جدل کنم؛ اما می خواهم بدانم که چرا بدکاران موفقند؟ چرا اشخاص نادرست در رفاه و آسایشند؟ تو ایشان را مانند درختی که ریشه می دواند و میوه می آورد، کامیاب می سازی. به زبان تو را شکر می کنند، اما دلهايشان از تو دور است. حال آنکه تو از دل من آگاهی و مرا خوب می شناسی، خداوند، ایشان را مثل گوسفند به کشتارگاه بکشان به سزای اعمالشان برسان."

در ارمیا ۱۱: ۱۸-۲۳، ارمیا بصد دشمنان شخصی اش دعا می کند که بر او جفا می کردند. افرادی از اهل زادگاهش بودند که بر علیه او نقشه می کشیدند تا او را بکشند و به این وسیله ساکت سازند. بنابراین او دعا کرد: "ای خداوند قادر متعال، به افکار و انگیزه های ایشان بنگر و داد مرا از ایشان بستان، می خواهم به چشمان خود ببینم که از ایشان انتقام می گیری." (۲۰)

در ارمیا ۱۷: ۱۵-۱۸ ارمیا درباره دشواری وظیفه یک نبی اعتراض می کند. او بطور مداوم، کلام هشدار دهنده خدا را به قوم اسرائیل اعلام می کرد. اما آنها باور نمی کردند که خدا آنها را از سرزمینشان تبعید کند و آنها را نابود سازد. قوم اسرائیل به ارمیا طعنه می زدند: "پس هشدارهای خداوند که مدام درباره آن سخن می گفتی چه شد؟ اگر آنها واقعا از

سوی خدا هستند پس چرا انجام نمی شوند؟" بنابراین ارمیا دعا کرد: "پس اینک خداوند مرا ترک مکن چون امید من تنها تویی تمام کسانی را که مرا آزار می دهند به رسوایی و هراس گرفتار بساز ولی مرا از هر بلایی محفوظ بدار آری برایشان دو چندان بلا بفرست و نابودشان کن."

در ارمیا ۱۸: ۲۳-۱۸ او بشدت بر علیه جفا کنندگانش دعا کرد. او از خدا خواست مهاجمانی ناگهان آنها حمله کنند، در نبرد با شمشیر کشته شوند، فرزندانشان از گرسنگی رنج ببرند و یتیم شوند و همسرانشان بیوه گردند. چون جفا کنندگانش دام هایی را برای پایپایشان مخفی کرده بودند و نقشه کشیده بودند تا او را بکشند. او بزد آنها و بنزد خدا دعا کرد و گفت: " آنها را نبخش و گناهانشان را از نظرت دور مدار ایشان را به هنگام خشم و غضب خود داوری فرما و در حضور خود هلاک نما."

ما مسیحیان چه دیدگاهی می توانیم درباره این دعاها ی ارمیا داشته باشیم؟ قبل از آمدن اولیه عیسی مسیح به این جهان تنها راه ملموسی که بوسیله آن همه ناظران می توانستند حقیقت کتاب مقدس را مشاهده کنند وقوع بلا یا رهایی بود. یعنی فرود آمدن بلا یا بر افراد شریر و رهایی افراد عادل که با خدا زندگی می کنند. بدین ترتیب موفقیت و پیروزی افراد شریر و بدکار بنوعی قدوسیت، عدالت و حاکم بودن خدا بر جهان را زیر سؤال می برد و نویسندگان عهد عتیق از وجود چنین وضعیتی رنج می کشیدند. در واقع آنها خود را در این وضعیت مسئول می دیدند و دشمنان خدا را دشمنان خود میدانستند. آنها محبت خود را به خدا ابراز می کردند و عمیقاً نگران حرمت، قدوسیت، حقیقت و عدالت خدا بودند بطوریکه از خدا می خواستند با مجازات و داوری این افراد که کلام و راه های خدا را خوار می شمردند، متعال بودن خود را و عدالت خود را به جهانیان ثابت کند. این احساسات شدید در قلب نویسندگان عهد عتیق موجب زبانی خشونت آمیز می شد. آنها از دشمنانشان نفرت داشتند و از خدا میخواستند آنها را به شکل وحشتناکی مجازات کند و از خدا می خواستند تا آنها را نبخشند. در پشت این دعاها که همراه با آرزوی فرود آمدن بلا یا بر دشمنان بود، این ایمان وجود داشت که خدایی حاکم بر این جهان است که خوبی و بدی برای او اهمیت دارد و به همین دلیل داوری و مجازات او هم باید در کنار فیض و رحم او عمل کند. اما پس از آمدن عیسی مسیح به این جهان و مرگش بر روی صلیب ما می توانیم دشمنان خود را محبت کنیم و به کسانی که به ما بدی می کنند خوبی کنیم و برای لعنت کنندگان خود برکت بطلبیم و برای کسانی که با ما بد رفتاری می کنند دعا کنیم. (لوقا ۶: ۲۷-۲۸)

چهارم. دعا برای هدایت در مورد کشوری که باید در آن زندگی کرد.

در ارمیا ۴۲: ۲-۱۶ ارمیا بنزد خدا دعا کرد و از او پرسید افرادی که در سرزمین اسرائیل باقی مانده اند پس از تبعید باید به کجا بروند و چکار کنند؟ خدا به او بروشنی پاسخ داد: " در این سرزمین بمانید اگر بمانید ؛ شما را استوار و برقرار خواهم ساخت و دیگر شما را منهدم و پراکنده نخواهم کرد (آیه ۱۰) اما " اگر اصرار دارید که به مصر بروید جنگ و قحطی ای که از آن می ترسید در آنجا دامنگیرتان خواهد شد و در همانجا از بین خواهید رفت. " (۱۵-۱۶) علیرغم این جواب روشن، قوم اسرائیل از پیروی هدایت خدا امتناع کرد. آنها به مصر رفتند و هرچه که خدا پیشگویی کرده بود رخ داد و آنها در مصر نابود شدند.

پنجم. دعا برای موفقیت کشوری که در آن زندگی می کنید.

در ارمیا ۲۹: ۴-۱۴، ارمیای نبی کلام خدا را خطاب به تبعیدشدگان به بابل نوشت. خدا به آنها گفت: "خانه ها بسازید و در آنها زندگی کنید، درختان بکارید و از میوه اش بخورید چون سالهای زیادی در آنجا خواهید بود. خواهان آسایش و پیشرفت بابل باشید و برای آن نزد من دعا کنید چون آرامش آنجا آسایش شماست و اراده من سعادت مندی شماست و نه بدبختی تان و کسی بجز من از آن آگاه نیست. من می خواهم به شما امید و آینده خوبی ببخشم در آن زمان مرا خواهید خواند و نزد من دعا خواهید کرد و من به دعای شما پاسخ خواهم داد و اگر با تمام وجود مرا بطلبید مرا خواهید یافت."

خدا به قومش اطمینان داد که او در همه جای دنیا خداست. خدا به قومش می گوید که او حتی وقتی آنها در کشور غریبی هستند با آنها خواهد بود. خدا از قومش می خواهد تا همیشه بنزد او دعا کنند بخصوص برای کشوری که در آن کار و زندگی می کنند.

ششم. بنزد خدایی که برای او هیچ چیز مشکل نیست دعا کنید.

در ارمیا ۳۲: ۱۶-۱۹، ۲۴ ما می خوانیم که ارمیا بنزد چگونه خدایی دعا می کند. او گفت: "بعد از آنکه قباله ها را به باروک دادم، به حضور خداوند دعا کرده، گفتم: ای خداوند، تو آسمانها و زمین را با قدرت بی پایانت آفریده ای و هیچ کاری برای تو مشکل نیست. هر چند فرزندان را به سزای گناهان پدرانشان می رسانی، با اینحال هزاران نفر از احسان تو برخوردار می شوند. تو خدای بزرگ و توانا هستی و نامت، خداوند قادر متعال است. حکمت تو عظیم است و کارهای تو بزرگ. تمام راه های انسان را زیر نظر داری و هر کس را مطابق کارهایش پاداش می دهی. بنگر که چگونه بابلی ها دور شهر سنگر ساخته اند. شهر زیر فشار جنگ و قحطی و بیماری بدست آنها خواهد افتاد. همه چیز مطابق گفته تو روی داده است، همانگونه که خواست تو بود."

هفتم. بنزد خدا دعا کنید و او وعده هایش را انجام می دهد.

در ارمیا ۳۳: ۳ خدا ارمیا را تشویق می کند تا بنزد او دعا کند و بگوید: "از من درخواست کن و من اسراری را در باره آنچه در آینده واقع خواهد شد به تو آشکار خواهم ساخت." خدا قومش را تشویق می کند تا در نیازهایشان او را بخوانند تا به آنها کمک کند. خدا وعده می دهد نه با کلمات بلکه با اعمالش دعای آنها را پاسخ دهد. منظور از اعمال

مواردی است که خدا در ارمیا فصلهای ۳۰-۳۳ وعده می دهد: خدا یوغ اسارت خارجی را می شکند. او قومش را با محبتش بنزد خود جذب می کند. آنها را جمع می کند، زخمهایشان را شفا می دهد آنها را بنزد چشمه های آب و راه های همواری که در آن پای هایشان لغزش نخورد، هدایت می کند. از آنها چون شبان محافظت می کند و آنها را از دست دشمنان زورمندشان نجات می دهد. آنها را تسلی می دهد و کاملاً راضی می سازد. بطور خلاصه خدا به آنها آرامی می بخشد، آنها را می آمرزد و گناهانشان را دیگر بیاد نمی آورد. او تعالیمش را بر قلب و ذهن آنها می نویسد. آنها چون باغی که بخوبی آبیاری شده است می گردند. او برای خیریت خود و فرزندانشان به آنها ترس خود را می بخشد. خدا گناهانشان را و عصیانیشان را می بخشد. آنها را پاک می سازد، شفا می دهد، دوباره بنا می کند و آینده شان را احیا می کند. اجازه می دهد آنها از آرامش و امنیت لذت ببرند و آنها را چون ستارگان کثیر گرداند. این کارهای عظیمی است که خدا انجام می دهد. اینها انجام وعده های خدا به قومش در عهد عتیق می باشد. این وعده ها ناشناخته نیستند چون خدا بارها و بارها آنها را تکرار کرده است. آنچه خدا می خواهد انجام دهد ناشناخته و ندانسته نیست بلکه چگونگی انجام این کارهای ناشناخته است. آنچه از توان درک انسان بالاتر است این است که خدا چگونه این اعمال را انجام خواهد داد.

نکته ۶. دعاهای حزقیال نبی

حزقیال بیش از ۲۶۰۰ سال قبل زندگی می کرد. او هم دوره ارمیا بود اما در حینی که ارمیا در سرزمین اسرائیل باقی مانده بود حزقیال به همراه تبعیدیان به بابل رفته بود.

دعا کنید خدا قومش را کثیر گرداند و موفق سازد.

در حزقیال ۳۶: ۳۷-۳۸ خدا به حزقیال گفت: "من بار دیگر دعاهای قوم اسرائیل را اجابت خواهم کرد و ایشان را مثل گله گوسفند زیاد خواهم نمود. شهرهای متر و کشان از جمعیت مملو خواهد گشت، آنگاه خواهند دانست که من خداوند هستم."

حتی در هنگام تبعید به یک کشور غریب، خدا قومش را فراموش نکرد. خدا آرزو داشت آنها بنزدش دعا کنند تا او بتواند باز آنها را کثیر گرداند و موفق بسازد. سالها بعد پس از تبعید، میبینیم که خدا وعده اش را انجام می دهد.

تکلیف برای هفته آینده

اول. اگر شما یک رهبر روحانی در کلیسا یا کشور خود بودید در چه موردی برای قوم خود و رهبران دعا می کردید؟
دوم. کتابهای دستور عمل، "بروید و شاگردان بسازید" را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم . . . .
سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش کنید.